

בש"פ 6143/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6143/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (כב' השופטת ח' זנדברג) בעמ"י
4633-09-20 מיום 3.9.2020

בשם המבקש: עו"ד עיסא מוחמדיה

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ח' זנדברג) שניתנה היום, 3.9.2020 (עמ"י 4633-09-20) במסגרתה נדחה ערר שהגיש המבקש על החלטת בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת מ' שרביט) מאתמול, 2.9.2020 (מ"י 3472-09-20), על פיה הוארך מעצרו עד מחר, יום 4.9.2020 בשעה 10:00.

1. המבקש, קטין יליד שנת 2005, נעצר עקב חשד להשתתפותו בהתפרעות במהלכה ידה אבנים לעבר שוטרים במחנה הפליטים שועפט. ביום 2.9.2020 הוגשה נגד המבקש בבית משפט השלום "הצהרת תובע" לפי סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לפיה יש מקום לכאורה להגשת כתב אישום נגדו, ועמה בקשה למעצרו בחמישה ימים לצורך הגשת כתב האישום. בית המשפט שוכנע כי התקיימה תשתית מספקת לצורך הארכת המעצר, בהתייחס לראיות שהוצגו לפניו (תמונה, דוח פעולה, הודעת שוטר והודעת המשיב). בנוסף

נקבע כי אין מקום לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בפיקוח אביו בעת הזו, שעה שיש לבחון את התאמת החלופה לצורך הבטחת מניעת הסיכון הנשקף ממנו. בשקלול מכלול הנסיבות, הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרו של המבקש ביומיים בלבד, עד ליום 4.9.2020.

2. ערר שהגיש המבקש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי נדחה היום. בית המשפט המחוזי מצא אף הוא, לאחר עיון בחומר החקירה, כי קיימת תשתית ראיתית מספקת לצורך הארכת מעצרו של המבקש בשלב זה, כאשר צוין כי גם בא-כוחו של המבקש לא חלק על כך. בית המשפט המחוזי הבהיר כי אכן שאלת קיומה של חלופת מעצר עולה ביתר שאת, שעה שמדובר בקטין שטרם מלאו לו 15 שנה, ואף הסכים לבחון אפשרות לשחררו לחלופה נוספת שהוצעה במהלך הדיון. ברם, נמצא כי שחרור המבקש לחלופת מעצר כמבוקש דורש בחינה מעמיקה יותר. לפיכך, הערר נדחה תוך שצוין כי על המשיבה לעשות מאמץ לזרז את ההליכים, ולהגיש ככל הניתן עוד היום, כתב אישום ובקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו.

3. מכאן לבקשה שלפני, במסגרתה נטען כי שגה בית המשפט המחוזי משלא הורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר לאור גילו הצעיר, היותו נעדר עבר פלילי ועל אף שהוצעה חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את עילת המעצר. עוד נטען כי בית המשפט המחוזי התעלם מטענות הנוגעות להפרה בוטה של זכויות המבקש והתנאים הקשים בהם הוחזק במעצר. כמו כן, התמונה העגומה המצטיירת של הפרת הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971 ופגיעה קשה בזכויות קטין, מצדיקה את קבלת הבקשה.

4. דין הבקשה להידחות. מקרה זה אינו נמנה על אותם מקרים חריגים שבהם תינתן רשות לערור ב"גלגול שלישי". הבקשה אינה מעוררת כל שאלה עקרונית, וודאי לא שאלה עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים ולא מתקיימות נסיבות פרטניות מיוחדות המצדיקות מתן רשות לערור, כגון חשש לעיוות דין (וראו לאחרונה: בש"פ 6041/20 פלוני נ' משטרת ישראל, פסקה 5 (30.8.2020); בש"פ 5021/20 טוויזר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (22.7.2020)). הבקשה ממוקדת בנסיבות המקרה הפרטני של המבקש (על אף טענתו כי היא מעלה שאלה משפטית חשובה הנוגעת למעצרו של קטינים), ואינה עומדת באמות מידה אלו.

5. לא למותר לציין כי הן בית משפט השלום והן בית המשפט המחוזי נתנו דעתם לקטינותו של המבקש ולגילו הצעיר, כנתון אשר נלקח בחשבון. בית המשפט המחוזי אף איפשר את חקירתם של המפקחים המוצעים על ידי המבקש כדי להתרשם מהם באופן בלתי אמצעי. חרף זאת צוין כי בחינת התאמתו של המבקש לחלופת מעצר צריכה להיבחן לעומק, ועל כן מעצרו הוארך רק עד למחר בשעה 10:00 בבוקר. משאלה הם פני הדברים, אין בהחלטות הערכאות הקודמות כדי לסתום את הגולל על אפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר, זאת לאחר בחינה מדוקדקת ומבוררת, ולא ניתן לומר כי הונחה עילה כלשהי למתן רשות ערר.

כאמור, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, י"ד באלול התש"ף (3.9.2020).

